

Vũ Thị Lan Khanh

TÌM VỀ KỶ NIỆM

Có những buổi sáng đi làm, trên xe tôi nghe băng nhạc của Thúy đã thâu cho tôi những bài Thúy hát. Tiếng hát Thúy êm ái ngọt ngào, gây cho tôi nhiều xúc động, thấm thía nhất là những sáng mùa đông tuyết rơi, như sáng hôm nay chẳng hạn và tiếng hát Thúy đã đưa tôi về kỷ niệm của những ngày xưa thân ái. Đã có lần tôi viết:

*Tôi trở về gom góp từng kỷ niệm_
Những nỗi buồn và cả những niềm vui_
Làm hành trang đi nốt nửa cuộc đời
Làm hơi thở hồi sinh tim đã chết.*

(Trở về)

Hãy nghe Thúy hát: "...nhắm mắt cho tôi tìm một thoáng hương xưa... cho tôi về đường cũ nên thơ... cho tôi gặp người xưa ước mơ... hay chỉ là giấc mơ thôi..." như đã có lần tôi mơ ước được sống lại thời êm ái cũ:

*Nếu tôi được trở lại thời xưa ấy
Thuở vô tư theo bè bạn đến trường
Áo trắng trinh nguyên không chút vấn vương
Trang lưu bút ghi toàn lời vụng dại*

(Nếu)

Năm 95, tôi đến Houston lần đầu để dự Đại Hội Trưng Vương, cũng là để gặp lại Thúy cùng các bạn như Liên-Hoa, Anh-Thơ, Yến, Kim-Xuyên, Minh-Hải đang cùng ở Houston. Tuy đứa nào cũng đôi chút đổi thay theo thời gian, nhưng tình xưa vẫn còn đó rộn ràng thấm thiết. Sau bao nhiêu năm xa cách, từ ngày rời mái trường thân yêu, mỗi đứa một cuộc đời, để rồi theo mệnh nước nổi

Đại Hội TV 95. Lan Khanh, Thúy, Thoan, Liên Hoa

trôi, mỗi đứa về một phương trời khác nhau, làm người không tổ quốc.

Ta là kiếp rong rêu trên biển

Lênh đênh theo sóng trở về nguồn

Đời trôi dạt tìm hoài không thấy bến

Thân lang thang tìm kiếm một linh hồn

(Kiếp Lưu vong)

Tìm được Thúy thật là một tình cờ may mắn, cũng nhờ tôi đi dự Đại Hội Trung Vương ở Hoa-Thịnh-Đốn, hôm đó có các chị TV ở Houston đi dự và bán Đặc San trong có danh sách và hình các TV ở Houston. Tôi thấy hình của Thúy trong báo, vội gọi Phương-Ninh để nhờ Ninh tìm Thúy dùm, Ninh sốt sắng nhận lời, và rồi Thúy đã gọi cho tôi.

Sau đó cũng nhờ đọc Đặc San TV mà Phượng ở San Francisco và Thúy-Như ở Canada gọi hỏi thăm mà tìm được tôi, rồi Phượng cho tôi số phôn để liên lạc với Ngọc-Huyền ở Minesota. Rồi thì qua những lần đi dự Đại Hội TV, tôi tìm thêm được vài cô bạn nữa như Thuấn-Nhật, Hoàng-Oanh, Ngọc-Hà ở Virginia, Huyền-Anh ở San Diego, tuy mỗi đứa một nơi nhưng hễ có dịp là gắng đi để gặp nhau, như nứu kéo những kỷ niệm của thời học trò.

Tôi trở về tìm bạn bè thân thiết

Thuở cùng nhau chung học dưới mái trường

Áo trắng bay dật mát khắp phố phường

Đời tươi đẹp như những trang thần thoại.

Lần tôi đi San Francisco, ghé thăm Phượng, Phương-Mai hay tin tôi đến đã tụ họp được thêm các bạn TV ở vùng San Jose, làm một buổi họp mặt nho nhỏ rất vui. Chuyến du lịch đó ngoài Phương-Mai và Phượng, tôi gặp thêm Tuyết-Khanh, Ngọc-Bích, Kim-Chi, Thúy-Thanh, Lan-Hương, Thái và Vương, toàn những bạn cùng lớp với nhau bao nhiêu năm,

Họp TV ở nhà Phương Mai, San José. Kim Chi, Vương, Thái
Tuyết Khanh, Phương Mai, Lan Hương, Lan Khanh, Anh Phượng, Ngọc Bích

thôi thì chuyện nổ như pháo tết, tôi ra về mà lòng còn rộn ràng xao động mất ngủ vài đêm. Vui hơn nữa là vào dịp đó, ông xã của tôi gặp lại anh bạn

cùng khóa Kiến Trúc ngày xưa, chẳng ai xa lạ đó là ông xã của Vượng, thêm một chàng đại dột làm rở TV.

Mặc dù bây giờ đứa nào cũng gần ngũ tuần, có đứa đã có dâu rể, cháu nội cháu ngoại, mà mỗi lần gặp nhau, như trẻ đi vài chục tuổi, chỉ nhắc chuyện ngày xưa chứ không hỏi chuyện bây giờ, thức trắng đêm tâm sự chỉ để cùng nhau tìm về “những thoáng hương xưa” của thời con gái thơ ngây mà thôi.

*Nếu tôi được sống lại thời con gái
Tóc thề bay e ấp mộng ban đầu
Môi thanh xuân chưa ném giọt ưu sầu
Tim tinh khiết chưa một lần ái ngại*

Mai đây, biết có dịp nào nữa để gặp nhau, như lời của bài hát “... hay chỉ là giấc mơ thôi...” có phải đời chỉ là một giấc mơ dài. Khi tôi đến Houston năm 95, tôi còn gặp Thoan em của Thúy, xinh tươi duyên dáng, lúc ấy Thoan đang có bầu cháu thứ nhì. Tôi còn thấy Kỳ Hương vui vẻ hoạt bát tiếp đón mọi người trong buổi Đại Hội, ai có ngờ đâu đó là lần cuối tôi gặp hai người ấy!!

*Thân cát bụi, trở về cát bụi
Kiếp phù sinh trả lại trần gian
Nợ nhân thế từ nay thoát khỏi
Hồn thanh thoi về chốn thiên đàng*

Đại Hội TV 2000. Minh Hải, Bảo Vân, Huyền Anh, Ngọc Huyền, Lan Khanh, Kim Xuyên.

(Tiền bạn hiền)

Năm 2000 vừa rồi, tôi đến Houston lần nữa để dự Đại Hội, lần này tôi được gặp Ngọc-Huyền đến từ Minnesota và Bảo-Vân từ Dallas, Huyền-Anh đến từ Cali. Tôi ngồi giữa các bạn, có lúc lảm cẩm tôi tự hỏi: không hiểu kỳ tới mình có đi được không? Những đứa bạn thân cùng ngồi đây hôm nay sau này có gặp lại nhau nữa không? Vì lúc đó nhìn Thúy và Thơ, tự nhiên tôi chạnh lòng nhớ đến

Thoan, mới năm nào còn đó, giờ đã nghìn trùng xa cách, và tôi nhớ đến Hoãng-Yến cô bạn nhỏ của tôi ở Lancaster, cũng qua đời vì bệnh ung thư mới ngoài ba mươi .

Em, cánh én bay đi xa biên biệt

*Cỏ cây buồn vì thiếu vắng mùa xuân
Nhớ thương em, mưa cũng khóc âm thầm
Bạn bè cũ ngậm ngùi ôn kỷ niệm.*

Dĩ nhiên tôi chẳng dám nói ra những ý nghĩ vẩn vơ đó, mấy đứa bạn sẽ bảo là tôi nghĩ xui xẻo, đang vui bây giờ thì cứ vui cho trọn, hơi đâu mà lo chuyện ngày sau. Tối hôm đó, Thúy chở tôi và Ngọc Huyền đến nhà Nga-Dung có họp mặt hậu Đại Hội, cũng là cốt để gặp các thầy cô, tôi được hầu chuyện với thầy Hoàng và cô Ninh, sau đó cô Ninh đã đọc cho mọi người nghe bài thơ cô làm tặng các học trò cũ. Tôi được nói chuyện và chụp hình với các thầy cô để làm kỷ niệm là tôi mãi nguyện rồi, cảm động hơn nữa là cô Ninh vẫn nhớ tôi và hỏi thăm đến mẹ tôi nữa.

*Tôi trở về thấp nén hương trước mộ
Mẹ già nua khuất bóng đã từ lâu
Cỏ cây xưa nay cũng đã thay màu
Tôi kẻ lạ ngay giữa thành phố cũ*

Các thầy Cô họp mặt ăn tối ở nhà Nga Dung sau Đại Hội

Mới vừa rồi hay tin các chị TV vùng bắc Cali sẽ tổ chức Đại Hội vào tháng bảy tới đây, tôi vội vàng gọi cho các bạn thân để rủ tụi nó cùng đi. Hy vọng lần này Thúy-Như ở Canada sẽ đi được, tôi đã gặp khá đủ các bạn thân trừ Như ra, ngoài những lần gọi điện thoại và liên lạc thư từ hình

ảnh, tôi chưa gặp lại nó, đáng lẽ kỳ vừa rồi Như cũng đã chuẩn bị đi Houston thì ba của Như bệnh nặng nên phải bỏ chuyến bay.

Chuyến đi sắp tới đây, chưa chừng tôi sẽ được gặp lại thêm một vài bạn cũ của tôi, những người tưởng đâu còn ở Việt Nam hay lưu lạc nước nào ?

Vũ Thị Lan-Khanh
Lancaster, 20/3/01

Cô Ninh đang ngậm thơ tối 4/23/00